

Η Κρυμμένη Ιστορία του Στίχου Σαράντα - Αριθμός Είκοσι Επτά

Ίεζεκιήλ Αριθμός Όκτώ

Jeff Pippenger

2026-08-17

Υπάρχουν «δεκατρείς» αναφορές σε χρονολογίες στο βιβλίο του Ιεζεκιήλ· έξι αφορούν την Ιερουσαλήμ, έξι αφορούν την Αίγυπτο και μία την Τύρο. Όλες οι αναφορές τίθενται μέσα στο πλαίσιο της αποστασίας, την οποία συμβολίζει ο αριθμός «δεκατρία». Το έτος μετά τον θάνατο της συζύγου του Ιεζεκιήλ από εγκεφαλικό επεισόδιο, γεγονός που σηματοδότησε την αρχή της τρίτης πολιορκίας, δόθηκε εντολή στον Ιεζεκιήλ να προφητεύσει εναντίον της Αιγύπτου, προσδιορίζοντας ότι θα ερημωθεί για σαράντα χρόνια.

Και θα καταστήσω τη γη της Αιγύπτου ερημωμένη εν μέσω των χωρών που είναι ερημωμένες, και οι πόλεις της, μεταξύ των πόλεων που έχουν ερημωθεί, θα είναι ερημωμένες επί σαράντα έτη· και θα διασκορπίσω τους Αιγυπτίους μεταξύ των εθνών και θα τους διασπείρω διαμέσου των χωρών. Πλην, έτσι λέγει ο Κύριος ο Θεός· Στο τέλος των σαράντα ετών θα συνάξω τους Αιγυπτίους από τους λαούς όπου είχαν διασκορπιστεί· και θα αποκαταστήσω την αιχμαλωσία της Αιγύπτου και θα τους επαναφέρω στη γη της Παθρώς, στη γη της κατοικίας τους· και εκεί θα είναι ένα ταπεινό βασίλειο. Ιεζεκιήλ 29:12–14.

Η πολιορκία άρχισε το 588 π.Χ., και έναν χρόνο αργότερα, το 587 π.Χ., δόθηκε εντολή στον Ιεζεκιήλ να μιλήσει. Στο εδάφιο «δεκαεπτά», το 571 π.Χ. δηλώνει ότι η Αίγυπτος θα δοθεί στη Βαβυλώνα για τις υπηρεσίες που προσφέρθηκαν. Οι βιβλικοί χρονολόγοι υποδεικνύουν το διάστημα από το 567 π.Χ. έως το 527 π.Χ. ως την περίοδο των σαράντα ετών που προσδιορίζεται στα εδάφια, και από το αρχικό μήνυμα κρίσεως που διακηρύχθηκε το 587 π.Χ. έως την εξαγγελία του εδαφίου δεκαεπτά το 571 π.Χ., ότι ο Κύριος είχε παραδώσει την Αίγυπτο στο χέρι του Ναβουχοδονόσορα, βρίσκουμε μια περίοδο «δεκαεπτά ετών».

Ο στρατός του Ναβουχοδονόσορος διεξήγαγε μακρά και δύσκολη εκστρατεία εναντίον της Τύρου (η πολιορκία διήρκεσε περίπου 13 έτη, περί το 586–573 π.Χ.). Οι στρατιώτες εργάστηκαν εξαιρετικά σκληρά (κάθε κεφαλή απογυμνώθηκε από τα μαλλιά και κάθε ώμος γυμνώθηκε από τη μεταφορά φορτίων), πλην όμως δεν έλαβαν κανέναν σημαντικό μισθό ή λάφυρα από αυτήν καθ' εαυτήν την Τύρο. Εξαιτίας αυτού του άκαρπου μόχθου, ο Θεός αποφάσισε να δώσει την Αίγυπτο στον Ναβουχοδονόσορα ως αποζημίωση («μισθό») για το έργο που επιτέλεσε ο στρατός του εναντίον της Τύρου.

Και εν αυτή τη οικία μένετε, τρώγοντας και πίνοντας όσα σας δίδουν· διότι ο εργάτης είναι άξιος του μισθού αυτού. Μη μεταβαίνετε από οικίας εις οικίαν. Λουκάς 10:7.

Ο Ναβουχοδονόσορ, λοιπόν, κατέλαβε πρώτα την Τύρο, και έπειτα από τη δεκατριετή πολιορκία τού δόθηκε η Αίγυπτος. Προτού καταλάβει την Τύρο, κατέλαβε την Ιερουσαλήμ το 586 π.Χ., κατόπιν πραγματοποίησε πολιορκία δεκατριών ετών εναντίον της Τύρου, και στη συνέχεια την

Αίγυπτο. Η Ιερουσαλήμ καταλήφθηκε το 586 π.Χ., και η πολιορκία της Τύρου άρχισε το 586 π.Χ. και διήρκεσε έως το 573 π.Χ. Ο αριθμός δεκατρία συνδέεται με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η αδελφή White μάς πληροφορεί ότι η Ιερουσαλήμ στο βιβλίο του Ιεζεκιήλ αντιπροσωπεύει τη Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, και ο Ναβουχοδονόσορ, ο βασιλιάς του βορρά, αντιπροσωπεύει την παπική εξουσία στις έσχατες ημέρες. Στην ιστορική απεικόνιση του εικοστού ενάτου κεφαλαίου, οι ληστές του λαού σου των εσχάτων ημερών, που αντιπροσωπεύουν την παπική Ρώμη, κατακτούν τρεις οντότητες στο κεφάλαιο. Πρώτα καταλαμβάνει την Ιερουσαλήμ, έπειτα την Τύρο και, τέλος, την Αίγυπτο.

Η κρίση αρχίζει από τον οίκο του Θεού, και το κέρας του Προτεσταντισμού στις Ηνωμένες Πολιτείες κατακτάται πρώτο πριν από τον νόμο της Κυριακής. Το κέρας του αποστάτη Προτεσταντισμού στις Ηνωμένες Πολιτείες περιλαμβάνει τη Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, η οποία αντιπροσωπεύει τον «πρότερο» λαό της διαθήκης, ο οποίος παραμερίζεται, όπως παραμερίστηκε ο αρχαίος Ισραήλ το έτος 34 και οι Προτεστάντες το 1844. Ο παραμερισμός εκείνων των πρότερων λαών της διαθήκης του Θεού το 34 και το 1844 αμφότεροι αντιπροσωπεύονται στην προφητική ιστορία της προφητείας των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών του Δανιήλ 8:14. Η κρίση αρχίζει με τον οίκο του Θεού, και το κέρας του Προτεσταντισμού κρίνεται πριν από το κέρας του Ρεπουμπλικανισμού.

Διότι ήλθε ο καιρός να αρχίσει η κρίση από τον οίκο του Θεού· και αν πρώτα αρχίζει από εμάς, ποιο θα είναι το τέλος εκείνων που δεν υπακούουν στο ευαγγέλιο του Θεού; 1 Πέτρου 4:17.

Η πρώτη μνεία της κρίσεως της Αιγύπτου βρίσκεται στο πρώτο εδάφιο του εικοστού ενάτου κεφαλαίου, και η τελευταία χρονολογία που αναφέρεται σε σχέση με την Αίγυπτο από τον Ιεζεκιήλ βρίσκεται στο εδάφιο «δεκαεπτά» του ίδιου κεφαλαίου. Το κεφάλαιο προσδιορίζει ότι η σύγχρονη Ρώμη υπερνικά πρώτα το κέρας του Προτεσταντισμού και έπειτα την Τύρο, η οποία αντιπροσωπεύει το κέρας του Ρεπουμπλικανισμού που υπερνικείται κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Όταν η Τύρος (οι Ηνωμένες Πολιτείες) κατακτηθεί από τον Ναβουχοδονόσορα κατά τον νόμο της Κυριακής, η Αίγυπτος παραδίδεται επίσης στα χέρια του. Κατά το σημείο αυτό, η θανατηφόρος πληγή του παπισμού θεραπεύεται. Όχι μόνον θεραπεύεται τότε η θανατηφόρος πληγή του παπισμού, αλλά ο Ιεζεκιήλ μάς πληροφορεί ότι αυτό συμβαίνει κατά την περίοδο της όψιμης βροχής.

Κατ' εκείνην τὴν ἡμέραν θὰ κάμω νὰ ἐκβλαστήσῃ τὸ κέρας τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ θὰ σοῦ δώσω ἄνοιγμα στόματος ἐν μέσῳ αὐτῶν· καὶ θὰ γνωρίσουν ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Κύριος. Ἰεζεκιήλ 29:21.

Ἰακώβ και Ἰσραήλ

Ο Ησαΐας επισημαίνει ότι ο Ισραήλ εκβλαστάνει, ανθεί και γεμίζει ολόκληρη τη γη με καρπό. Είναι η βροχή που επιφέρει τα τρία στάδια της εκβλάστησης, της άνθησης και της καρποφορίας, και, σύμφωνα με τον Ησαΐα, η όψιμη βροχή έρχεται όταν παύει ο «σκληρός άνεμος». Περαιτέρω, επισημαίνει ότι κατά την περίοδο της εκβλάστησης, της άνθησης και της καρποφορίας οι αμαρτίες

του Ιακώβ πρόκειται να καθαρθούν, και η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως «καθαρθούν» σημαίνει ότι θα γίνει εξιλέωση γι' αυτές.

Με μέτρο, όταν αυτό βλαστήσει, θα δικάσεις με αυτό· συγκρατεί τον σφοδρόν αυτού άνεμον εν τη ημέρα του ανατολικού ανέμου. Διά τούτο λοιπόν θέλει καθαρισθή η ανομία του Ιακώβ· και τούτο είναι όλος ο καρπός, το να αφαιρεθή η αμαρτία αυτού· όταν καταστήση πάντας τους λίθους του θυσιαστηρίου ως λίθους ασβέστου κατακεκομμένους, τα άλση και τα είδωλα δεν θέλουνσι σταθή. Ησαΐας 27:8, 9.

Όταν οι τέσσερις άνεμοι (ο σκληρός αυτού άνεμος) της έριδος συγκρατούνται, αρχίζει η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και οι σοφοί και οι πονηροί του Αντβεντισμού τελικώς διαχωρίζονται, και όλα αυτά επιτελούνται κατά την «ημέραν του ανατολικού ανέμου». Ο καιρός της σφραγίσεως άρχισε με έναν ραντισμό στο 9/11 και τελιώνει με πλήρη έκχυση κατά τον νόμο της Κυριακής, όταν τότε η γη γεμίζει καρπό. Ο καιρός της σφραγίσεως είναι μία προοδευτική κάθαρση και εκκαθάριση, σε συμφωνία με το τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία. Αλλά κατά τη δεκαεπταετή περίοδο που παριστάνεται από τις αρχικές και τελικές χρονολογίες του Ιεζεκιήλ είκοσι εννέα, λαμβάνει χώρα η κατάκτηση του έκτου βασιλείου της βιβλικής προφητείας, όπως παριστάνεται από την Ιερουσαλήμ, σύμβολο του κέρατος του Προτεσταντισμού — της εκκλησίας, και την Τύρο, σύμβολο του κέρατος ή του Ρεπουμπλικανισμού — του κράτους. Αμέσως μετά το τέλος της δεκατριετούς πολιορκίας της Τύρου λαμβάνει χώρα η κατάκτηση του εβδόμου βασιλείου των δέκα βασιλέων, που παριστάνεται από την Αίγυπτο. Οι τρεις κατακτήσεις της Ιερουσαλήμ, της Τύρου και της Αιγύπτου συμβαίνουν όταν «το κέρας του οίκου Ισραήλ» βλαστάνει και του δίδεται άνοιγμα του στόματος.

Τόσο του ιερέως Ιεζεκιήλ όσο και του ιερέως Ζαχαρία η αφωνία λήγει κατά τον νόμο της Κυριακής, όταν τόσο οι Ηνωμένες Πολιτείες όσο και η όνος του Βαλαάμ λαλούν. Ο Κύριος δίδει στον οίκο του Ισραήλ το «άνοιγμα του στόματος» κατά τον νόμο της Κυριακής. Οι αμαρτίες του Ιακώβ έχουν τότε καθαρθεί και το όνομά του μεταβάλλεται σε οίκο Ισραήλ. Το μήνυμα που διακηρύττουν παριστάνεται από τον τρίτο μάρτυρα της προφητικής αφωνίας, ο οποίος παριστάνεται από τον Δανιήλ, στον οποίο δίδεται τότε το μήνυμα του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, το οποίο είναι επίσης το όραμα του Αββακούμ, που τότε «λαλεί και δεν ψεύδεται». Ο Ιεζεκιήλ, ο Ζαχαρίας και ο Δανιήλ ευθυγραμμίζονται με τη διακήρυξη της δυνατής κραυγής του τρίτου αγγέλου, όπως και ο Ιερεμίας στο δέκατο πέμπτο κεφάλαιο, όπου του υπόσχεται ότι θα είναι το στόμα του Θεού, εάν ανακάμψει από την πρώτη απογοήτευση.

Διατί είναι ακατάπαυστος ο πόνος μου, και η πληγή μου ανίατη, η οποία αρνείται να ιαθή; Θέλεις είσθαι προς εμέ εντελώς ως ψεύστης και ως ύδατα που εκλείπουν; Διά τούτο, ούτω λέγει ο Κύριος, Εάν επιστρέψης, τότε θέλω σε επαναφέρει, και θέλεις σταθή ενώπιόν μου· και εάν εξαγάγης το πολύτιμον από του αχρείου, θέλεις είσθαι ως το στόμα μου· αυτοί θέλουνσιν επιστρέψει προς σε, συ όμως μη επιστρέψης προς αυτούς. Ιερεμίας 15:18, 19.

Ο Ιησούς εικονογραφεί το τέλος με την αρχή, και στην 11η Σεπτεμβρίου ο ραντισμός έφερε οφθαλμούς, και το φυτό του Ιακώβ άρχισε να αυξάνεται· και τελικώς, όταν η ανομία του Ιακώβ καθαρθεί, ο οίκος του Ισραήλ θα λαλήσει. Η εκβλάστηση κατά την 11η Σεπτεμβρίου, η οποία επιτελέσθηκε δια της βροχής, προτυπώνει μια εκβλάστηση στο τέλος του καιρού της σφραγίσεως,

όταν το «κέρας» του οίκου του Ισραήλ εκβλαστήσει, ακριβώς εκεί όπου τα κέρατα του αποστάτου Προτεσταντισμού και του Ρεπουμπλικανισμού υπερνικούνται από τον Ναβουχοδονόσορα.

Στο σημείο εκείνο, η διάκριση μεταξύ του ψευδούς κέρατος του Προτεσταντισμού αντιπαραβάλλεται προς το αληθινό κέρας του Προτεσταντισμού, όπως αυτό προτυπώνεται από τη ράβδο του Ααρών που βλάστησε, σε διάκριση από τις άλλες ράβδους των φυλών του Ισραήλ. Οι δύο χρονολογίες στο εικοστό ένατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ προσδιορίζουν την ιστορία της υψώσεως του σημαιόσημου των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων κατά τον σύντομα επερχόμενο νόμο της Κυριακής.

Η διαδικασία της εκβλάστησης, της άνθησης και της πλήρωσης της γης με καρπό άρχισε με τον ραντισμό της όψιμης βροχής στις 9/11, ακριβώς όπως η Πεντηκοστιανή περίοδος άρχισε όταν ο Χριστός εμφύσησε λίγες σταγόνες επάνω στους μαθητές Του, γεγονός που οδήγησε στην Πεντηκοστή, όταν έλαβε χώρα η πλήρης έκχυση. Η εκβλάστηση της 9/11, στην αρχή του καθαρισμού του Ιακώβ (του σφετεριστή), που είναι ο καιρός της σφράγισης, προεικόνιζε την εκβλάστηση του οίκου του Ισραήλ (του νικητή) κατά τον νόμο της Κυριακής. Η εκβλάστηση στο τέλος σηματοδοτεί μια διάκριση μεταξύ του λαού της προηγούμενης διαθήκης και των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, ακριβώς όπως η έκχυση πυρός στο Όρος Κάρμηλος έκανε διάκριση μεταξύ του προφήτη Ηλία και των προφητών του Βάαλ. Η διάκριση εκπροσωπείται από μια τάξη που προφητικώς καταισχύνεται για ένα κίβδηλο μήνυμα ειρήνης και ασφάλειας, και η άλλη τάξη είναι προφητικώς χαρούμενη, και δεν θα καταισχυθεί ποτέ.

Οι Έξι Χρονολογίες της Αιγύπτου

Ο Ιεζεκιήλ προσδιορίζει τέσσερις ακόμη χρονολογίες που συνδέονται με την Αίγυπτο, και οι δύο από αυτές σηματοδοτούν το ενδέκατο έτος, ενώ οι άλλες δύο χρονολογίες σηματοδοτούν το δωδέκατο έτος της αιχμαλωσίας.

Η Πολιορκία του Ενδέκατου Έτους

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, τῇ ἑβδόμῃ τοῦ μηνός, ὅτι ἐγένετο πρὸς ἐμὲ λόγος Κυρίου, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, συνέτριψα τὸν βραχίονα τοῦ Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου· καὶ ἰδοὺ, δὲν θὰ δεθῇ διὰ νὰ ἰαθῇ, διὰ νὰ τεθῇ ἐπίδεσμος ὥστε νὰ δεθῇ, διὰ νὰ γίνῃ ἰσχυρὸς ὥστε νὰ κρατῇ τὴν ρομφαίαν. Ἰεζεκιήλ 30:20, 21.

Και ἐγένετο ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ὅτι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἦλθε πρὸς ἐμὲ, λέγων· Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς Φαραὼ, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, καὶ πρὸς τὸ πλῆθος αὐτοῦ· Με ποῖον ὁμοιάσεις ἐν τῇ μεγαλοσύνῃ σου; Ἰεζεκιήλ 31:1, 2.

Κατὰ τὸ ἐνδέκατον ἔτος τῆς αἰχμαλωσίας, ἐν τῷ τριακοστῷ κεφαλαίῳ οἱ βραχίονες τῆς Αἰγύπτου καὶ τοῦ Φαραὼ συντρίβονται, καὶ οἱ βραχίονες τῆς Βαβυλῶνος ἐνδυναμοῦνται. Κατὰ τὸ ἐνδέκατον ἔτος, ἐν τῷ τριακοστῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ, προσδιορίζεται ἡ πτώσις τῆς Αἰγύπτου καὶ ὁ ἀντίκτυπός της ἐπὶ τοῦ κόσμου.

Το Δωδέκατο Έτος και η Πτώση της Ιερουσαλήμ

Οι δύο χρονολογίες στο δωδέκατο έτος βρίσκονται στο τριακοστό δεύτερο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ.

Και έγινε κατά το δωδέκατο έτος, κατά τον δωδέκατο μήνα, την πρώτη ημέρα του μηνός, ώστε ο λόγος του Κυρίου ήλθε προς εμέ, λέγων· Υιέ ανθρώπου, λάβε θρήνον διά τον Φαραώ βασιλέα της Αιγύπτου και ειπέ προς αυτόν· Εσύ είσαι ως νεαρός λέων των εθνών, και είσαι ως κήτος εν ταις θαλάσσαις· και εξήλθες με τους ποταμούς σου, και ετάραξες τα ύδατα με τους πόδας σου, και εμόλυνες τους ποταμούς αυτών. Ούτω λέγει Κύριος ο Θεός· Θέλω λοιπόν εκτείνει το δίκτυόν μου επάνω σου με σύναξιν πολλού λαού· και θέλουσι σε ανασύρει εν τω δικτύω μου. Ιεζεκιήλ 32:1–3.

Και συνέβη επίσης κατά το δωδέκατο έτος, τη δεκάτη πέμπτη ημέρα του μηνός, να έλθει προς εμέ ο λόγος του Κυρίου, λέγων· Υιέ ανθρώπου, θρήνησε για το πλήθος της Αιγύπτου, και καταβίβασέ τους, αυτήν και τις θυγατέρες των ενδόξων εθνών, στα κατώτατα μέρη της γης, μαζί με εκείνους που κατεβαίνουν στον λάκκο. Ιεζεκιήλ 32:17, 18.

Ο Φαραώ και το Πλήθος του

Στην προφητεία του τριακοστού πρώτου κεφαλαίου εναντίον της Αιγύπτου, τα τελευταία εδάφια αναφέρουν:

Έκανα τα έθνη να σεισθούν από τον ήχο της πτώσεώς του, όταν τον κατέβασα στον άδη μαζί με εκείνους που καταβαίνουν στον λάκκο· και όλα τα δένδρα της Εδέμ, τα εκλεκτά και τα άριστα του Λιβάνου, όλα όσα πίνουν ύδωρ, θα παρηγορηθούν στα κατώτατα μέρη της γης. Και αυτά επίσης κατέβηκαν μαζί του στον άδη, προς εκείνους που είναι πεφονευμένοι από ρομφαία· και εκείνοι που ήσαν ο βραχίονάς του, που κατοικούσαν υπό τη σκιά του εν μέσω των εθνών. Με ποιον λοιπόν ομοιάζεις έτσι, κατά δόξα και κατά μεγαλείο, μεταξύ των δένδρων της Εδέμ; όμως θα καταβιβασθείς μαζί με τα δένδρα της Εδέμ στα κατώτατα μέρη της γης· θα κείσαι εν μέσω των απεριτμήτων, μαζί με εκείνους που είναι πεφονευμένοι από ρομφαία. Αυτός είναι ο Φαραώ και όλο το πλήθος του, λέγει ο Κύριος ο Θεός. Ιεζεκιήλ 31:16–18.

Στην προφητεία του τριακοστού δευτέρου κεφαλαίου εναντίον της Αιγύπτου, οι τελικοί στίχοι επαναλαμβάνουν και αναπτύσσουν όσα αναφέρονται στο τριακοστό πρώτο κεφάλαιο και περιλαμβάνουν μια παράλληλη καταληκτική δήλωση.

Διότι προξένησα τον τρόπον μου στη γη των ζώντων· και αυτός θα κείται εν μέσω των απεριτμήτων μαζί με εκείνους που φονεύθηκαν από μάχαιρα, αυτός, ο Φαραώ, και όλο το πλήθος του, λέγει Κύριος ο Θεός. Ιεζεκιήλ 32:32.

Τα δεκαεπτά έτη του Κεφαλαίου Εικοστού Ενάτου

Οι χρονολογίες που εντοπίζονται στη δεκαεπταετή περίοδο η οποία παρουσιάζεται στο κεφάλαιο είκοσι εννέα προσδιορίζουν την κατάκτηση της Αιγύπτου από τον Ναβουχοδονόσορ και μια σαρανταετή περίοδο ερήμωσης της Αιγύπτου. Ο αριθμός σαράντα αντιπροσωπεύει μια έρημο, προτυπώνοντας τα χίλια έτη κατά τα οποία η γη είναι έρημη.

Εθεώρησα τη γη, και ιδού, ήτο άμορφος και έρημος· και τους ουρανούς, και δεν είχαν φως. Εθεώρησα τα όρη, και ιδού, έτρεμον, και όλοι οι λόφοι εσαλεύοντο ελαφρώς. Εθεώρησα, και ιδού, δεν υπήρχε άνθρωπος, και όλα τα πτηνά των ουρανών είχαν φύγει. Εθεώρησα, και ιδού, ο καρποφόρος τόπος ήτο έρημος, και όλες οι πόλεις αυτού κατεδαφίσθησαν από προσώπου του Κυρίου και από τον φλογερό θυμό Του. Διότι σὺτῳ εἶπε ὁ Κύριος· Όλη η γη θέλει ερημωθή· πλην δεν θέλω κάμει πλήρη εξολόθρευσιν. Ιερεμίας 4:23–27.

Στο τέλος των σαράντα ετών της ερήμωσης της Αιγύπτου στο εικοστό ένατο κεφάλαιο του Ιεζεκιήλ, εκτίθενται η τελική ανάσταση των ασεβών και η έσχατη καταστροφή τους.

Φόβος, και ο λάκκος, και η παγίς, είναι επάνω σου, ω κάτοικε της γης. Και θέλει συμβεί, ότι όστις φεύγει από τον θόρυβον του φόβου θέλει πέσει εις τον λάκκον· και όστις αναβαίνει εκ του μέσου του λάκκου θέλει συλληφθή εις την παγίδα· διότι αι θυρίδες εξ ύψους είναι ανεωγμέναι, και τα θεμέλια της γης σείονται. Η γη συντρίβεται παντελώς, η γη διαλύεται ολοσχερώς, η γη σαλεύεται υπερβολικώς. Η γη θέλει κλονισθή ως μεθύων, και θέλει μετακινηθή ως καλύβη· και η παράβασις αυτής θέλει βαρύνει επ’ αυτήν· και θέλει πέσει, και δεν θέλει σηκωθή πλέον. Και θέλει συμβεί εν εκείνη τη ημέρα, ότι ο Κύριος θέλει τιμωρήσει το στράτευμα των υψηλών, των εν υψηλοίς, και τους βασιλείς της γης επί της γης. Και θέλουσι συναχθή ομού, καθώς συνάγονται οι δεσμώται εις τον λάκκον, και θέλουσι κλεισθή εις φυλακήν, και μετά πολλάς ημέρας θέλουσιν επισκεφθή. Ησαΐας 24:17–22.

Το μήνυμα του Ιεζεκιήλ, το οποίο συνδέεται μέσω των έξι χρονολογιών που σχετίζονται με την Αίγυπτο, προσδιορίζει την τελική καταστροφή της επίγειας δύναμης του δράκοντος, η οποία αρχίζει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής και συνεχίζεται έως την τελική καταστροφή των ασεβών Αιγυπτίων στο τέλος της χιλιετίας.

Στην προφητική μαρτυρία, το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης φθάνουν στο τέλος τους στη λίμνη του πυρός, η οποία αντιπροσωπεύει τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού, ενώ η καταστροφή της δύναμης του δράκοντος στη λίμνη του πυρός λαμβάνει χώρα στο τέλος της χιλιετίας.

Και επιάσθη το θηρίον, και μετ’ αυτού ο ψευδοπροφήτης, ο ποιήσας τα σημεία ενώπιον αυτού, διά των οποίων επλάνησε εκείνους που έλαβαν το χάραγμα του θηρίου και εκείνους που προσεκύνησαν την εικόνα αυτού. Ούτοι αμφοτέροι ερρίφθησαν ζώντες εις την λίμνην του πυρός την καιομένην με θείον. Και οι λοιποί εφονεύθησαν με την ρομφαίαν του καθημένου επί του ίππου, ήτις ρομφαία εξήρχετο εκ του στόματος αυτού· και πάντα τα όρνεα εχορτάσθησαν εκ των σαρκών αυτών. Αποκάλυψις 19:20, 21.

Το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης καταλήγουν προφητικώς κατά τη δεύτερη έλευση του Χριστού, αλλά ο δράκων συναντά την τύχη του χίλια χρόνια αργότερα, κατά την τρίτη έλευση του Χριστού.

Και είδα έναν άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό, έχοντας το κλειδί της αβύσσου και μια μεγάλη αλυσίδα στο χέρι του. Και έπιασε τον δράκοντα, το αρχαίο φίδι, που είναι ο Διάβολος και ο Σατανάς, και τον έδεσε για χίλια χρόνια, και τον έριξε στην άβυσσο, και τον έκλεισε εκεί, και έθεσε σφραγίδα επάνω του, ώστε να μη πλανά πλέον τα έθνη, μέχρις ότου συμπληρωθούν τα χίλια χρόνια· και ύστερα από αυτά πρέπει να λυθεί για λίγο καιρό. Αποκάλυψις 20:1–3.

Το Ενδέκατο και το Δωδέκατο Έτος

Η περίοδος των «δεκαεπτά» ετών που εκτίθεται στις δύο χρονολογίες του εικοστού ενάτου κεφαλαίου του Ιεζεκιήλ άρχισε κατά το δέκατο έτος της αιχμαλωσίας και έληξε κατά το εικοστό έβδομο έτος. Τα μηνύματα των κεφαλαίων τριάντα και τριάντα ενός δόθηκαν κατά το ενδέκατο έτος, και οι δύο χρονολογίες που παρατίθενται στο τριακοστό δεύτερο κεφάλαιο δόθηκαν κατά το δωδέκατο έτος της αιχμαλωσίας. Η περίοδος των δεκαεπτά ετών που άρχισε κατά το δέκατο έτος, περίπου κατά την αρχή της πολιορκίας της Ιερουσαλήμ, ακολουθήθηκε από τα δύο αιγυπτιακά μηνύματα του ενδεκάτου έτους που εκτίθενται στα κεφάλαια τριάντα και τριάντα ένα. Από κοινού, τα δύο μηνύματα του ενδεκάτου έτους αντιπροσωπεύουν ένα μήνυμα ακριβώς πριν από τον νόμο της Κυριακής. Τα άλλα δύο αιγυπτιακά μηνύματα του δωδεκάτου έτους έλαβαν χώρα κατά ή λίγο μετά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ, το 586/585 π.Χ.

Το μήνυμα της έλευσης του Χριστού διακηρύσσεται ως μέρος του αγγγέλματος της Μεσονύκτιας Κραυγής, το οποίο μεταβάλλεται σε αγγγέλμα δυνατής κραυγής κατά τον νόμο της Κυριακής. Δύο μηνύματα της Αιγύπτου διακηρύσσονται πριν από τον νόμο της Κυριακής και δύο μηνύματα της Αιγύπτου διακηρύσσονται κατά ή αμέσως μετά τον νόμο της Κυριακής. Ο διπλασιασμός των μηνυμάτων που δίδονται στο ίδιο έτος, κατά τη διάρκεια της πολιορκίας που κορυφώνεται με την καταστροφή της Ιερουσαλήμ, και τα άλλα δύο μηνύματα κατά τον νόμο της Κυριακής, προτυπώνουν το μήνυμα του δευτέρου αγγγέλου, όπου υπάρχει πάντοτε διπλασιασμός.

Ένα δεύτερο μήνυμα ακολουθείται πάντοτε από το τρίτο μήνυμα.

«Με πένα και φωνή οφείλουμε να διακηρύττουμε το μήνυμα, παρουσιάζοντας τη σειρά τους και την εφαρμογή των προφητειών που μας φέρουν στο μήνυμα του τρίτου αγγγέλου. Δεν μπορεί να υπάρξει τρίτο χωρίς το πρώτο και το δεύτερο. Αυτά τα μηνύματα οφείλουμε να τα δώσουμε στον κόσμο μέσω εντύπων και μέσω ομιλιών, παρουσιάζοντας, στη γραμμή της προφητικής ιστορίας, τα πράγματα που έχουν υπάρξει και τα πράγματα που θα υπάρξουν». Selected Messages, βιβλίο 2, 104, 105.

Κατά το τρίτο αγγγέλμα, η θύρα της δοκιμασίας κλείεται. Η δοκιμασία κλείεται για τις Ηνωμένες Πολιτείες με τον κυριακάτικο νόμο, και η δοκιμασία κλείεται για τον κόσμο όταν ο Μιχαήλ εγείρεται. Αμφότερες οι κλειστές θύρες αντιπροσωπεύουν ένα τρίτο αγγγέλμα, το οποίο πάντοτε προηγείται από το δεύτερο αγγγέλμα, που είναι πάντοτε διπλό.

Η ενδυνάμωση του δευτέρου αγγγέλου πραγματοποιείται όταν αυτός ενώνεται με το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Τα δύο μηνύματα που απευθύνονται προς την ανθρωπότητα, όπως παριστάνονται από τις εξαγγελίες του Ιεζεκιήλ κατά της Αιγύπτου στα κεφάλαια τριάντα και τριάντα ένα, προσδιορίζουν πότε το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου ενώνεται με τον δεύτερο αγγγέλο, και τα δύο μηνύματα του κεφαλαίου τριάντα δύο προσδιορίζουν την ενδυνάμωση του τρίτου αγγγέλου μέσα στη μεγάλη κραυγή.

Οι τροχοί του Ιεζεκιήλ, μέσα στη σύνθετη αλληλεπίδραση των ανθρωπίνων γεγονότων, προσδιορίζουν την έσχατη προειδοποίηση προς την ανθρωπότητα, ήτις είναι ή προειδοποίηση του τρίτου αγγγέλου, και ο τρίτος αγγγελος αποτελείται από τις προειδοποιήσεις του πρώτου και του

δευτέρου ἀγγέλου. Ἡ Κραυγὴ τοῦ Μεσονυκτίου πρὸ τοῦ κυριακάτικου νόμου καὶ ἡ μεγαλοφώνως κραυγὴ μετὰ τὸν κυριακάτικο νόμο ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τὶς τέσσερις χρονολογίες τοῦ Ἰεζεκιήλ, αἵτινες ἐμπίπτουν ἐντὸς τῶν «δεκαεπτὰ» ἐτῶν τῶν ἄλφα καὶ ὠμέγα χρονολογιῶν τοῦ κεφαλαίου εἴκοσι ἑννέα, οἵτινες εὐθυγραμμίζονται μὲ τὴν κεκρυμμένη ἱστορία τοῦ Δανιήλ ια΄ 40, ὅπως αὕτη ἀντιπροσωπεύεται στὰ ἐδάφια 11–16 τοῦ ἰδίου κεφαλαίου.

Στο δέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, ο Δανιήλ, ὅπως και ο Ιεζεκιήλ, καθίσταται ἀλαλος. Ἡ ἀλαλία του Δανιήλ ἐπέρχεται ἐν μέσω τριῶν ἀγγιγμάτων· τὸ πρῶτο καὶ τὸ τρίτο ἀγγιγμα προήλθαν ἀπὸ τὸν ἄγγελο Γαβριήλ, καὶ τὸ μεσαῖο ἀγγιγμα ἦταν τὸ ἀγγιγμα τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Δανιήλ, ὅπως καὶ ὁ Πέτρος μεταξὺ Καισαρείας-Φιλίππου καὶ τοῦ σταυροῦ, βρίσκεται στο μέσον. Στὸ μέσον ὁ Πέτρος εἶδε τὸν δοξασμένο Χριστό, ὅπως καὶ ὁ Δανιήλ στο δέκατο κεφάλαιο. Τὸ μέσον τῶν τριῶν ἀγγέλων εἶναι τὸ δεύτερο μήνυμα, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ συνδυασμὸ δύο μηνυμάτων.

5η Ἡμέρα τοῦ 4ου Μῆνα & 1844

Στο πρῶτο κεφάλαιο τοῦ Ιεζεκιήλ, στὰ ἐδάφια ἓνα καὶ δύο, ὁ Ιεζεκιήλ βρίσκεται στὴν πέμπτη ἡμέρα τοῦ τετάρτου μῆνα, πράγμα που ἀντιστοιχεῖ στο μέσον τῆς κίνησης τοῦ εβδόμου μηνός το 1844. Ὁ Ιεζεκιήλ βρίσκεται στο μέσον μεταξύ τῆς 19ης Ἀπριλίου καὶ τῆς 22ας Ὀκτωβρίου 1844, ὅπως ἀκριβῶς ἦταν καὶ ὁ Samuel Snow, ὁ ἀγγελιαφόρος τῆς Κραυγῆς τοῦ Μεσονυκτίου το 1844, ὅταν παρουσίασε στὴ Βοστώνη τὴν πρώτη του σαφὴ ἀντίληψη τοῦ μηνύματος, 93 ἡμέρες μετὰ τὴν 19η Ἀπριλίου καὶ 93 ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὸ κλείσιμο τῆς θύρας στὶς 22 Ὀκτωβρίου 1844. Ὁ Samuel Snow βρισκόταν στὴ Βοστώνη στὶς 21 Ἰουλίου 1844, στο μέσον τῆς κίνησης τοῦ εβδόμου μηνός, ἀγνοώντας ὅτι προφητικῶς στεκόταν μαζί με τὸν Πέτρο στο Ὅρος τῆς Μεταμορφώσεως, με τὸν Ιεζεκιήλ στο τριακοστὸ ἔτος τοῦ δεκάτου εβδόμου κύκλου τοῦ Ἰωβηλαίου καὶ με τὸ δεύτερο ἀγγιγμα τοῦ Δανιήλ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ οράματος τοῦ κατόπτρου τοῦ δεκάτου κεφαλαίου. Τὸ 2026 ἀντιπροσωπεύει τὸ τεσσαρακοστὸ ἑβδομο ἔτος τοῦ εβδομηκοστοῦ κύκλου τοῦ Ἰωβηλαίου, ὁ ὁποῖος ολοκληρώνεται τὸ 2028.

Τύρος

Προτοῦ ἐπιστρέψουμε στὴ χρονολόγηση τῶν ἐξὶ ἀναφορῶν τοῦ Ιεζεκιήλ στὴν Ἱερουσαλήμ, θα πρέπει πρῶτα νὰ προσδιορίσουμε τὴ μία χρονολογία που διακηρύχθηκε ἐναντίον τῆς Τύρου.

Καὶ ἐγένε ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει, τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ μηνός, ὅτι ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἦλθε πρὸς ἐμέ, λέγων: Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐπειδὴ ἡ Τύρος εἶπε ἐναντίον τῆς Ἱερουσαλήμ, Ἀχά, συνετρίβῃ ἐκείνη που ἦτο πύλαι τῶν λαῶν· ἐστράφη πρὸς ἐμέ· ἐγὼ θέλω πληρωθῇ, τώρα που ἐκείνη ἐρημώθη· διὰ τοῦτο, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ εἶμαι ἐναντίον σου, ὦ Τύρε, καὶ θέλω κάμει πολλὰ ἔθνη νὰ ἀνέλθουν ἐναντίον σου, καθὼς ἡ θάλασσα κάμει τὰ κύματά της νὰ ἀνέλθουν. Καὶ θέλουν καταστρέψει τὰ τείχη τῆς Τύρου καὶ καταρρίψει τοὺς πύργους αὐτῆς· καὶ θέλω ἀκόμη ἀποξέσει τὸ χῶμα αὐτῆς ἀπ’ αὐτῆς καὶ κάμει αὐτὴν ὡς τὴν κορυφὴν βράχου. Θέλει εἰσθαι τόπος διὰ τὸ ἀπλωμα δικτύων ἐν μέσω τῆς θαλάσσης· διότι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος ὁ Θεός· καὶ θέλει γίνῃ λάφυρον εἰς τὰ ἔθνη. Καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, αἱ ἐν τῷ πεδίῳ, θέλουν θανατωθῇ διὰ μαχαίρας· καὶ θέλουν γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Κύριος. Διότι οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ἰδοὺ, ἐγὼ θέλω φέρει ἐπὶ τὴν Τύρον τὸν Ναβουχοδονόσορ, βασιλέα τῆς Βαβυλώνης, βασιλέα βασιλέων, ἀπὸ βορρᾶ, με ἵππους καὶ με ἄρματα καὶ με

ιππείς και με λόχους και με πολύ λαόν.

Θα θανατώσει με ρομφαία τις θυγατέρες σου στους αγρούς· και θα κατασκευάσει εναντίον σου οχύρωμα, και θα υψώσει εναντίον σου προμαχώνα, και θα ανασηκώσει την ασπίδα εναντίον σου. Και θα στήσει πολιορκητικές μηχανές εναντίον των τειχών σου, και με τους πελέκεις του θα καταρρίψει τους πύργους σου. Από την αφθονία των ίππων του, η σκόνη τους θα σε καλύψει· τα τείχη σου θα σεισθούν από τον κρότο των ιππέων και των τροχών και των αρμάτων, όταν θα εισέλθει στις πύλες σου, καθώς εισέρχονται σε πόλη που έχει ανοιχθεί ρήγμα. Με τις οπλές των ίππων του θα καταπατήσει όλους τους δρόμους σου· θα θανατώσει τον λαό σου με ρομφαία, και οι ισχυρές φρουρές σου θα πέσουν καταγής. Και θα λαφυραγωγήσουν τον πλούτο σου και θα αρπάξουν τα εμπορεύματά σου· και θα καταβάλουν τα τείχη σου και θα καταστρέψουν τις ευχάριστες οικίες σου· και θα ρίξουν τις πέτρες σου και την ξυλεία σου και το χώμα σου στο μέσον των υδάτων. Και θα παύσω τον ήχο των ασμάτων σου, και ο ήχος των κιθαρών σου δεν θα ακούγεται πλέον. Και θα σε καταστήσω σαν την κορυφή βράχου· θα γίνεις τόπος για άπλωμα δικτύων· δεν θα οικοδομηθείς πλέον· διότι εγώ, ο Κύριος, το ελάλησα, λέγει Κύριος ο Θεός.

Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς τὴν Τύρον· Δὲν θέλουσι σεισθῇ αἱ νῆσοι ἀπὸ τὸν κρότον τῆς πτώσεώς σου, ὅτε οἱ τετραυματισμένοι κράζουσιν, ὅτε γίνεται σφαγὴ ἐν μέσῳ σου; Τότε πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς θαλάσσης θέλουσι καταβῇ ἀπὸ τῶν θρόνων αὐτῶν, καὶ θέλουσιν ἀποθέσει τὰς στολὰς αὐτῶν, καὶ ἐκδύσει τὰ ποικίλματα αὐτῶν· θέλουσιν ἐνδυθῇ τρόμον, θέλουσι καθίσῃ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θέλουσι τρέμει κατὰ πᾶσαν στιγμὴν, καὶ θέλουσιν ἐκπλήττεσθαι διὰ σέ. Καὶ θέλουσιν ἀναλάβει θρῆνον διὰ σέ, καὶ θέλουσι λέγει πρὸς σέ· Πῶς ἀπωλέσθης, ἡ κατοικημένη ὑπὸ θαλασσοπόρων, ἡ ἐνδοξος πόλις, ἡ ἰσχυρὰ ἐν τῇ θαλάσῃ, αὕτη καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς, οἵτινες προεξέουν τὸν τρόμον αὐτῶν εἰς πάντας τοὺς κατοικοῦντας αὐτήν! Τώρα θέλουσι τρέμει αἱ νῆσοι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς πτώσεώς σου· ναί, αἱ νῆσοι αἱ ἐν τῇ θαλάσῃ θέλουσι ταραχθῇ διὰ τὴν ἐξοδὸν σου. Διότι οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός· Ὅταν σε καταστήσω πόλιν ἔρημον, ὡς τὰς πόλεις τὰς μὴ κατοικουμένας· ὅταν ἐπαγάγω τὴν ἄβυσσον ἐπὶ σέ, καὶ πολλὰ ὕδατα σε καλύψωσι· ὅταν σε καταβιβάσω μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς τὸν λάκκον, μετὰ τοῦ λαοῦ τῶν παλαιῶν καιρῶν, καὶ σε θέσω εἰς τὰ κατώτατα μέρη τῆς γῆς, εἰς τόπους ἐρημωμένους ἀπὸ παλαιοῦ, μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς τὸν λάκκον, ὥστε νὰ μὴ κατοικῇσαι· καὶ θέλω θέσει δόξαν ἐν τῇ γῇ τῶν ζώντων· θὰ σε καταστήσω φρίκην, καὶ δὲν θὰ ὑπάρχῃς πλέον· καὶ ἐὰν ζητηθῇς, δὲν θὰ εὑρεθῇς ποτέ πλέον, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἰεζεκιήλ 26:1–21.

Το μήνυμα της Τύρου διακηρύχθηκε το έτος κατά το οποίο η Ιερουσαλήμ καταστράφηκε, και αντιπροσωπεύει την ανατροπή της έκτης βασιλείας της βιβλικής προφητείας κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής. Κατά τον νόμο της Κυριακής, οι Ηνωμένες Πολιτείες (Τύρος) χαίρουν προφητικώς, διότι ανέτρεψαν την Ιερουσαλήμ, την οποία η Αδελφή White προσδιορίζει ως τη Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, την οποία ο Ιεζεκιήλ αποκαλεί «τας πύλας των λαών». Η Τύρος επισημαίνει ότι η Ιερουσαλήμ «ήτο» αι πύλαι των λαών, χρησιμοποιώντας παρελθόντα χρόνο. Μία «πύλη» είναι, προφητικώς, εκκλησία.

Και εφοβήθη, και είπε: Πόσον φοβερός είναι ο τόπος ούτος! Δεν είναι τούτο άλλο ειμή ο οίκος του Θεού, και αύτη είναι η πύλη του ουρανού. Και εσηκώθη ο Ιακώβ ενωρίς το πρωί, και

έλαβε τον λίθον τον οποίον είχε θέσει προσκεφάλαιόν του, και έστησεν αυτόν διά στήλην, και επέχεεν έλαιον επί την κορυφήν αυτού. Και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Βαιθήλ· το δε όνομα της πόλεως εκείνης ήτο πρότερον Λουζ. Γένεσις 28:17-19.

Η λέξη «Βαιθήλ» σημαίνει οίκος του Θεού, και η Τύρος χαίρεται ότι κατόρθωσε να εξαναγκάσει τη Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας να αποδεχθεί την επιβολή της λατρείας του ήλιου. Αλλ' ανεξαρτήτως του παραπλανημένου πανηγυρισμού εκείνων που επιβάλλουν τη λατρεία του ήλιου, ο Θεός, διά του Ιεζεκιήλ, δηλώνει ότι: «Ιδού, εγώ είμαι εναντίον σου, Τύρε, και θέλω αναβιβάσει εναντίον σου πολλά έθνη, καθώς η θάλασσα αναβιβάζει τα κύματά της. Και θέλουσι καταστρέψει τα τείχη της Τύρου και καταβάλει τους πύργους αυτής.»

Τα «τείχη της Τύρου» αντιπροσωπεύουν την προστασία της Τύρου. Ένα «τείχος» είναι το σύμβολο των Δέκα Εντολών.

«Ο προφήτης εδώ περιγράφει έναν λαό ο οποίος, σε καιρό γενικής αποστασίας από την αλήθεια και τη δικαιοσύνη, επιζητεί να αποκαταστήσει τις αρχές που αποτελούν το θεμέλιο της βασιλείας του Θεού. Είναι επισκευαστές του ρήγματος που έχει γίνει στον νόμο του Θεού—στο τείχος που Εκείνος έχει θέσει γύρω από τους εκλεκτούς Του για την προστασία τους, και η υπακοή στις εντολές του περί δικαιοσύνης, αλήθειας και αγνότητας πρόκειται να είναι η διαρκής τους ασφάλεια.» Prophets and Kings, 677.

Ο νόμος του Θεού είναι τείχος προστασίας, αλλά τα τείχη, στον πληθυντικό, αντιπροσωπεύουν τις δύο αρχές που «προστάτευσαν» και παρήγαγαν την ευημερία και την επιτυχία της Τύρου, συμβόλου του Δημοκρατικού κέρατος των Ηνωμένων Πολιτειών.

«“Και είχεν δύο κέρατα ὅμοια με ἄρνιον.” Τὰ ἄρνοιδῆ κέρατα δηλοῦν νεότητα, ἀθωότητα και πραότητα, ἀντιπροσωπεύοντας ἐπαξίως τὸν χαρακτήρα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὅταν παρουσιάσθηκαν στὸν προφήτη ὡς “ἀναβαίνουσαι” τὸ 1798. Ἀνάμεσα στοὺς χριστιανοὺς ἐξορίστους οἱ ὅποιοι πρῶτα κατέφυγαν στὴν Ἀμερικὴ καὶ ἀναζήτησαν ἄσυλο ἀπὸ βασιλικὴ καταπίεση καὶ ἱερατικὴ μισαλλοδοξία, ἦσαν πολλοὶ ποὺ ἀποφάσισαν νὰ ἐγκαθιδρύσουν μία κυβέρνησις ἐπὶ τοῦ εὐρέος θεμελίου τῆς πολιτικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Οἱ ἀπόψεις τοὺς ἐξεφράσθησαν στὴ Διακήρυξιν τῆς Ἀνεξαρτησίας, ἡ ὁποία διακηρύσσει τὴ μεγάλη ἀλήθεια ὅτι “πάντες οἱ ἄνθρωποι ἐδημιουργήθησαν ἴσοι” καὶ ἐπροκίσθησαν μετὰ τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα στὴ “ζωή, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἐπιδίωξιν τῆς εὐτυχίας.” Καὶ τὸ Σύνταγμα ἐγγυᾶται στὸν λαὸ τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιοικήσεως, προβλέποντας ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι, ἐκλεγόμενοι διὰ λαϊκῆς ψήφου, θὰ θεσπίζουν καὶ θὰ ἐφαρμόζουν τοὺς νόμους. Ἐδόθη ἐπίσης ἐλευθερία θρησκευτικῆς πίστεως, ἐπιτρεπομένου εἰς ἕκαστον νὰ λατρεύῃ τὸν Θεὸν συμφώνως πρὸς τὰ προστάγματα τῆς συνειδήσεώς του. Ὁ ρεπουμπλικανισμὸς καὶ ὁ Προτεστантиσμὸς ἔγιναν οἱ θεμελιώδεις ἀρχαὶ τοῦ ἔθνους. Αὐταὶ οἱ ἀρχαὶ εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς εὐημερίας του. Οἱ καταπιεσμένοι καὶ καταβαραθρωμένοι σὲ ὅλη τὴ Χριστιανοσύνη ἔστρεψαν πρὸς αὐτὴ τὴ χώρα τὸ βλέμμα τοὺς μετὰ ἐνδιαφέρον καὶ ἐλπίδα. Ἑκατομμύρια ἀναζήτησαν τὴς ἀκτὲς τῆς, καὶ οἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀνυψώθηκαν σὲ θέσιν μετὰ τῶν ἰσχυροτέρων ἔθνων τῆς γῆς. ...»

Τα αρνίσια κέρατα και η φωνή δράκοντος του συμβόλου υποδεικνύουν μια εντυπωσιακή αντίφαση μεταξύ των διακηρύξεων και της πρακτικής του έθνους που παριστάνεται κατ'

αυτόν τον τρόπο. Το «λαλείν» του έθνους είναι η ενέργεια των νομοθετικών και δικαστικών του αρχών. Με τέτοια ενέργεια θα διαψεύσει εκείνες τις φιλελεύθερες και ειρηνικές αρχές τις οποίες έχει προβάλλει ως θεμέλιο της πολιτικής του. Η πρόρρηση ότι θα λαλεί «ως δράκων» και θα ασκεί «πάσαν την εξουσίαν του πρώτου θηρίου» προλέγει σαφώς μια ανάπτυξη του πνεύματος της μισαλλοδοξίας και του διωγμού, το οποίο εκδηλώθηκε από τα έθνη που παριστάνονται από τον δράκοντα και το θηρίο το όμοιο με πάρδαλη. Και η δήλωση ότι το θηρίο με τα δύο κέρατα «κάμνει την γην και τους κατοικούντας εν αυτή να προσκυνήσωσι το θηρίον το πρώτον» υποδεικνύει ότι η εξουσία αυτού του έθνους πρόκειται να ασκηθεί προς επιβολή κάποιας τήρησης η οποία θα αποτελεί πράξη υποτακτικής τιμής προς τον παπισμό.

«Μια τέτοια ενέργεια θα ήταν ευθέως αντίθετη προς τις αρχές αυτής της κυβέρνησης, προς το πνεύμα των ελεύθερων θεσμών της, προς τις άμεσες και επίσημες διακηρύξεις της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας, και προς το Σύνταγμα. Οι ιδρυτές του έθνους επιδίωξαν με σοφία να προφυλάξουν από τη χρήση κοσμικής εξουσίας εκ μέρους της εκκλησίας, με το αναπόφευκτο αποτέλεσμά της—τη μισαλλοδοξία και τον διωγμό. Το Σύνταγμα ορίζει ότι “το Κογκρέσο δεν θα θεσπίσει κανέναν νόμο σχετικά με την εγκαθίδρυση θρησκείας ή που να απαγορεύει την ελεύθερη άσκησή της,” και ότι “καμιά θρησκευτική δοκιμασία δεν θα απαιτηθεί ποτέ ως προσόν για οποιοδήποτε αξίωμα ή δημόσια εμπιστοσύνη υπό τις Ηνωμένες Πολιτείες.” Μόνον κατά κατάφωρη παραβίαση αυτών των εγγυήσεων της ελευθερίας του έθνους μπορεί οποιαδήποτε θρησκευτική τήρηση να επιβληθεί από την πολιτική εξουσία. Αλλά η ασυνέπεια μιας τέτοιας ενέργειας δεν είναι μεγαλύτερη από εκείνη που παριστάνεται στο σύμβολο. Είναι το θηρίο με κέρατα όμοια με αρνιού—κατά την ομολογία του αγνό, πράο και αβλαβές—που μιλά ως δράκων». The Great Controversy, 441, 442.

Το θεμέλιο των Ηνωμένων Πολιτειών αντιπροσωπεύεται από τη Διακήρυξη της Ανεξαρτησίας και το Σύνταγμα, τα οποία αντιπροσωπεύουν αντιστοίχως τον Προτεσταντισμό και τον Ρεπουμπλικανισμό. Τα «τείχη» προστασίας και ευημερίας είναι ο Ρεπουμπλικανισμός και ο Προτεσταντισμός, και κατά τον νόμο της Κυριακής οι αρχές τόσο της Διακήρυξης της Ανεξαρτησίας όσο και του Συντάγματος ανατρέπονται, διότι ο Ναβουχοδονόσορ «shall set engines of war against thy walls, and with his axes he shall break down thy towers.»

Κατά τον νόμο της Κυριακής, όλοι οι «πύργοι» καταρρίπτονται, και ο πύργος αποτελεί σύμβολο μιας εκκλησίας της οποίας η θεμελιώδης φιλοσοφία αντιπροσωπεύεται από την προσπάθεια του ανθρώπου να σώσει τον εαυτό του. Μιλώντας για τον Νεβρώδ, τον μεγάλο αποστάτη, και τον πύργο του, πληροφορούμαστε στο Prophets and Kings: «Όταν ο πύργος είχε εν μέρει ολοκληρωθεί, ένα τμήμα του χρησιμοποιήθηκε ως κατοικία για τους οικοδόμους· άλλα διαμερίσματα, λαμπρώς επιπλωμένα και διακοσμημένα, είχαν αφιερωθεί στα είδωλά τους. Ο λαός εχάρη για την επιτυχία του, και εδοξολόγησε τους θεούς από άργυρο και χρυσό, και ετάχθη εναντίον του Κυβερνήτη του ουρανού και της γης». Κατά τον νόμο της Κυριακής, η Τύρος χαίρεται που η Ιερουσαλήμ έχει καταβληθεί, αλλά η εθνική αποστασία ακολουθείται από εθνική καταστροφή, και τότε ο βασιλεύς του βορρά θα καταβάλει τα τείχη και τους πύργους των Ηνωμένων Πολιτειών.

Θα αρχίσουμε να εξετάζουμε τις έξι χρονολογίες της Ιερουσαλήμ στον Ιεζεκιήλ στο επόμενο άρθρο.

